

6
6

IOACHIMI

FORTII RINGELBERGII

Antuerpiani Sen-

tentie.

Veneunt apud autorem.

IOACHIMVS FORTIVS
Ringelbergius Antuer
pian⁹ Lectori.

Sententias aliquot non vulgares nec pal
sim obuias virtutum vitiorūq; ordine de
scribemus..Vale.

PRVDENTIAE.

OMNIA prius verbis, quā armis experiri sapientem decet. Sicut aues ad volatum, equi ad cursum, ad seuitiā ferē gignūtur sic homini propria est mētis agitatio atq; solertia. Omnes homines, qui de reb⁹ dubijs consultant, ab odio, amicitia, ira, atq; misericordia vacuos esse decet, Haud facile anim⁹ verum prouidet, vbi illa officiunt. Per beati equidem sunt, qui eum tenent vitę cursum, vt vel in negotio sine periculo: vel in otio cum dignitate versentur. Gręcis prouerbiū est beneficium non esse conferēdum, nec in puerum, nec in senem. In hunc, quia perit, ante quam gratię referendę detur oportunitas: in illum, quia non meminit. Maiore gloria pauca recte aguntur, quam multa leuiter et perperam. φοβοῡ δ̄̄̄ μου, κατ̄ ὃ̄̄̄ καὶ ἄλλα δύνασαι. Nemini crede.

Fortitudinis.

Fortium viro rum est magis mortem contemnere, quam amare vitā. Virescit vulnere virtus. Virtus fortunabit. Leo ad nulli⁹ occursum expauescit. Strenua ingenia, quo plus recessus fumunt, hoc maiores impetus edunt. Nihil tam alte natura constituit, quo

IOA. FORTII RING.

virtus nō possit enī. Iulius Cēsār dixisse fertur, p̄stantissimos habitos esse omnes, qui suas cogitationes altissimis in rebus defixas tenuere: imperiūq; quod animo concepisset, ortu Solis & occasu terminauerunt. Non capit regnum duos. Fortunę muneribus vtendum nō fidendum est. Fortuna quum blanditur, tunc vel maxime metuenda. Nihil virtus in exptū relinquit. Patria est, vbi cūq; virtus sedem sibi elegerit. Alexander suę demptum glorię existimabat, quicquid cessisset aliene. Eneruos animos virtus odisse solet. Vt secūde res, felicem: magnum certe faciūt aduersę. In suo quisq; periculo magnum habet animum. Nihil est, quod non assidua meditatio facillimum reddat. AEqua laus est a laudatis laudari et improbari ab improbis. Tu ne cede malis, sed contra audentior ito. Scitum est p̄fecto quiddā, & in medijs malis ea quęquā sapere, quę sapere est opus. Vtranq; fortunā prosperā & aduersam iuxta ferre discat, qui animo esse tranquillo cupit. Facile supplicium perpeti, supplicio se liberare est. Posteriora ad patientiam referūtur, quę fortitudinis quoq; species est. Animos demittunt, atq; in contrarios adfectus pertrahūt sequentes. Arbores magnę diu crescunt vna hora extirpātur. Leo nōnunquā & minimarum auium pabulum fuit, & ferrum rubigo consumit. Nihil tam firmum, cui periculum

ANT. SENTENTIAE.

non fit etiam ab inualido . Stultum est eorū
meminisse, propter quē tui obliuisceris.

Artium & doctrinē.

Honos alit artes : omnesq; incēduntur
ad studia gloria: iacentq; ea semp, quē
apud quosq; iprobātur . Dignū laude virum
Musa vetat mori. Vt medicina corp⁹, ita ani
mum curat philosophia. Opes eiusmodi pa
randē, quē nauī fracta simul cū domino que
aut enatare.

Laborandum esse.

ΜΟΧΘΕΙΝ ΑΝΑΓΚΗ ΤΟΥΣ ΘΕΛΟΝΤΑΣ ΙΥΤΥΝ
ΧΕΙΝ Mala mille molestant affliguntq;
hominē, cui segne & inutile corpus. ΔΥΣΚΟΛΑ
ΤΑ ΚΑΛΑ, difficilia quē pulchra. ΤΩ ΠΟΝΩ ΑΠΟ
ΠΡΙΝΕΤΑΙ ΤΥΧΗ, Par est Fortuna labori. Nihil
tam facile, quin difficile fiat, si inuitus facias.
Vt valeas, multa ferēda tibi.

Adolescentiē florem cito euanescere.

ΜΕΜΗΣΟΝΕΙΟΣ ΑΝ, ΩΣ ΓΕΞΩΝ ΕΣΗ ΠΟΤΕ.
Cogita iuuenta nihil esse fugaci⁹, quē
vbi auolarit semel, redit nunquam. ΟΥΚ ΑΙΕΙ
ΔΙΖΘΕ ΙΩΞΤΑΙ ΠΟΙΞΘΕ ΚΑΛΙΑΣ, Aestas nō

IOA. FORTIIRING.

semper fuerit, cōponite nidos. Philostratus in epistola quadā cauendū esse pręcipit, ne tempus vllum sine fructu abeat, his verbis: *Εσιν ἕαρ καὶ κάλλ. Θ ῥόλων, ὁ δὲ μὴ χρῆσά μιν Θ τοῖς παροῦσιν, ἀνόητος, ἐρ ὄυ μέλλουσι μέλλωρ, καὶ βραδύων ἐπ' ἀπιόσσι. φθορὸς γὰρ ὁ χρόνος, καὶ τῆρ ἄνθους ὥραν ἀφάρμιξθ, καὶ τῆρ κάλλους ἀκμήρ ἀπάγθ. Sequuntur vitia, siue perturbat iones, vel adfectus aīorū: quę Gręci πάθη nomināt.*

De voluptate.

Nemo simul seruire potest voluptatib⁹, & virtuti. Vbi voluptatis regnū adest, ibi difficile est virtutē cōsistere. Sicut in extrema inopia positus haud facile est emergere: ita ὄniū rerū copia affluētes, ad voluptatē facillime alliciūtur. Min⁹ timet mortē, q̄ minus deliciarū nouit ī vita.

Licentia, ignauia, cupido.

Cū plus licet, quā par ē: plus vult, quam licet. Immodicus libertatis vsus, seruitutis quādoq; occasio fuit. Vt mūdo natura cursū, Soli lumē ignēq; Lunę μεταμόρφωσιν aque fluxum, leoni īpetū, grām auro: sic hoi videtur ignauia dedisse ac torporē. Tametsi pręditus sit ratione, ea tamē aīal non vtitur. Desuetudo pigritiā, pigritia veteriū parit. Solius temporis auaritia honesta. Diuitiarū cupido ibi est, vbi & vsus.